

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/222/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610200105
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1610200105.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: CBA Slovakia, a.s., IČO: 36 620 319, ul. Dukelských hrdinov č. 2, Lučenec, zastúpený advokátom: JUDr. Alexander Filo, ul. P. Rádayho č. 14/A, Lučenec, proti žalovaným: X/ W. C., G.. XX. XX. XXXX, K. J. F.. Č.. XXX, Z. L., X/ T. U., G.. XX. XX. XXXX, K. Z. L. Č.. XX, o zaplatenie istiny 3. 431, 09 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 22. septembra 2015, č. k. 5C/6/2010 - 82, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1. 235, 82 eur s 9, 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 01. 04. 2009 do zaplatenia a istinu 511, 95 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 07. 08. 2009 do zaplatenia, ako aj vo výroku, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1. 235, 82 eur s 9, 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 01. 04. 2009 do zaplatenia, žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1. 195, 85 eur s 9, 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 01. 04. 2009 do zaplatenia, zároveň uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 511, 95 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 07. 08. 2009 do zaplatenia a žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 487, 47 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 07. 08. 2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 132 O. s. p., § 47 ods. 1 písm. b), § 81 písm. e), § 178 ods. 1, § 179 ods. 1, 2, § 182 ods. 1, 2, 3, § 183 ods. 2, § 186 ods. 1 Zákonníka práce a vecne tým, že žalované ako zamestnankyne žalobcu, s ktorým mali uzavreté písomné Dohody o hmotnej zodpovednosti s doložkami o spoločnej hmotnej zodpovednosti zo dňa 20. 11. 2007, nezabezpečili riadny a úplný odvod hotovosti za mesiac október 2008 v sume 2. 431, 67 eur (73. 256, 50,- Sk), ani za mesiac júl 2009 v sume rozdielu 999, 42 eur, čím vznikla ich zákonná zodpovednosť za toto manko (schodok), nakoľko k bežným povinnostiam žalovanej 1/ ako vedúcej predajne a žalovanej 2/ ako zástupkyne vedúcej predajne patrilo zabezpečenie riadneho a úplného odvodu tržieb (finančnej hotovosti) z danej predajne do centrály žalobcu. Poukázal na bod 1 Dohody o hmotnej zodpovednosti, z ktorého vyplýva, že za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti zamestnanec/kyňa preberá hmotnú zodpovednosť za prevzaté hodnoty - ceniny, tovar a zásoby podľa inventúry/v hodnote (viď inventúrny súpis zo dňa 20. 11. 2007), ktorý/á je povinný/á vyúčtovať v zmysle § 182 Zákonníka práce ako aj všetky iné hodnoty, ktoré mu/jej v čase trvania jeho/jej súčasného pracovného pomeru so zamestnávateľom budú zverené na vyúčtovanie s tým, že z bodu 2 Dohody o hmotnej zodpovednosti vyplýva, že zamestnanec/kyňa v

plnom rozsahu zodpovedá za schodok vzniknutý na všetkých zverených hodnotách, ktoré je povinný/á vyúčtovať a schodok na hodnotách, za ktoré prevzal/a hmotnú zodpovednosť sa zamestnanec/kyňa zaväzuje nahradiť zamestnávateľovi v plnej výške, keď táto zodpovednosť má objektívny charakter, preto sa jej možno zbaviť len preukázaním vzniku schodku bez zavinenia zamestnanca. Uviedol, že nemal k dispozícii žiadne doklady, z ktorých by bolo možné preukázať, že schodok vznikol bez zavinenia žalovaných, nakoľko nepreukázali, že nenesú zodpovednosť za vzniknuté manko, a preto im žalobca po zistení a rokovaniach so žalovanými (postupom podľa § 189 ods. 2 Zákonníka práce) vyčíslil dňa 23. 12. 2008 podiel každej jednej na prvom manku podľa pomeru jej priemerného hodinového zárobku (PHZ) v rozhodnom období tak, že z tohto celkového (prvého) peňažného manka 2. 431, 67 eur (73. 256, 50,- Sk) iba na samotnú žalovanú 1/ pripadá podiel z neho v sume 1. 235, 82 eur a iba na samotnú žalovanú 2/ pripadá podiel z neho v sume 1. 195, 85 eur s tým, že dňa 30. 07. 2009 žalobca vyčíslil podiel žalovaných na druhom manku tak, že z tohto celkového (druhého) peňažného manka 999, 42 eur iba na samotnú žalovanú 1/ pripadá podiel z neho v sume 511, 95 eur a iba na samotnú žalovanú 2/ pripadá podiel z neho v sume 487, 47 eur. Poukázal na skutočnosť, že žalobca na predajni dňa 10. 11. 2008 vykonal kontrolu stavu hotovosti v pokladniciach predajne, ako aj kontrolu odvedených tržieb za obdobie mesiaca október 2008 s tým, že porovnaním dosiahnutej tržby za obdobie iba od 01. 10. 2008 do 31. 10. 2008 s peňažnými sumami, ktoré boli za rovnaké obdobie skutočne žalobcovi z tejto predajne odvedené, resp. inak zohľadnené v prospech tejto predajne, dodatočne zistil manko na neodvedenej tržbe (hotovosti) v sume 73. 256, 50,- Sk (2. 431, 67 eur), keď následne pracovníci žalobcu V. M. a Stanislav Surový dňa 23. 12. 2008 vykonal kontrolu dokladov o odvedených tržbách z tejto predajne za uvedené obdobie, ktorou boli zistené tri ústrižky poštových poukážok Poštovej banky (poukážka č. XXXXXXXX zo dňa 20. 10. 2008 na sumu 25. 774, 50,- Sk, č. XXXXXXXX z 23. 10. 2008 na sumu 20. 290,- Sk a č. XXXXXXXX z 24. 10. 2008 na sumu 27. 212,- Sk) vyvolávajúce podozrenie, že ide o falšované, resp. podvrhnuté doklady, na základe ktorých v skutočnosti k odvodom finančnej hotovosti zrejme ani nedošlo, nakoľko ani jednu z troch úhrad, ktoré sú uvedené na týchto troch sporných poštových poukážkach, medzi úhradami (odvodmi) tržieb z danej predajne, ktoré mu skutočne došli, žalobca doteraz neevidoval a neboli evidované ani na pošte vo Z. L., kde mali byť sporné tri poštové poukážky podané. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná 1/ vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že v čase od 15. 10. do 28. 10. 2008 čerpala dovolenku, do súpisky pri nahadzovaní peňažných bločkov jej chýbali 3 doklady, ktoré boli až na konci mesiaca doložené s tým, že boli zaliate farbou a žalovaná 2/ taktiež písomne uviedla, že v dňoch 20., 23. a 24. 10. 2008 s tržbou na pošte nebola, nevzala si peniaze, ktoré jej nepatria, zároveň ale vyhlásila, že si uvedomuje, že bola zodpovedná za odvod peňazí počas neprítomnosti vedúcej a uviedla aj dátum splatnosti chýbajúcej sumy 73. 276, 50,- Sk do 30. marca 2009. Uviedol, že žalobca na tej istej predajni vykonal opätovne kontrolu stavu hotovosti dňa 03. 07. 2009 do 28. 07. 2009 a z dokladov o odvedených tržbách za toto obdobie dodatočne znova zistil manko na neodvedenej tržbe (hotovosti) v sume 999, 42 eur, pričom poverení pracovníci žalobcu A. A. Q. I. C. na O. Z. Z. L. zistili, že pôvodne sa podľa tohto ústrižku poštovej poukážky v skutočnosti odvieďlo len 145, 53 eur a niekto dodatočne, na ústrižku tejto poštovej poukážky, ktorý ostal v predajni, dopísal pred už napísanú sumu 145, 53 eur ešte jednu jednotu (zrejme jednotku, pozn. odvolacieho súdu) a takto „upravil“ sumu, uvedenú na tomto ústrižku až na 1. 145, 53 eur s tým, že úhradu odvodu tržby z predajne vo Veľkých Levároch v sume až 1. 145, 53 eur zo dňa 14. 07. 2009 žalobca za toto obdobie neeviduje, eviduje iba úhradu odvodu tržby v sume 145, 53 eur, pričom k výzve na úhradu tohto (druhého) manka na neodvedenej peňažnej hotovosti sa žalované odmietli vyjadriť a uhradiť rozdiel (sumu 1. 000 eur). Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že žalovaná 1/ sa k žalobe vyjadrila písomne s tým, že v uvedenom období pracovala ako vedúca predajne vo Z. L. a nakoľko v čase, keď žalobcovi vznikla škoda za obdobie od 20. 10. 2008 do 24. 10. 2008 v sume 2. 431, 67 eur čerpala dovolenku od 15. 10. 2008 - 28. 10. 2008, zodpovednosť za vzniknuté manko prešla na jej zástupkyňu, čo potvrdil aj inšpektor pri kontrole dňa 30. 12. 2008 s tým, že ani v čase vzniku druhého manka dňa 10. 07. 2009, nebola už dlhší čas v práci, keďže od 02. 06. 2009 - 01. 08. 2009 bola PN a následne ukončila pracovný pomer. Uviedol, že na vytyčené pojednávanie dňa 28. 04. 2011 sa právny zástupca žalobcu nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a ani žalovaná 2/, od ktorej sa zásielka s predvolaním vrátila s označením neprevzatá v odbernej lehote, keď žalovaná 1/, ktorú na tomto pojednávaní vypočul uviedla, že žalobcovi žiadnu škodu nespôsobila, nakoľko za neodvedenie tržieb za obdobie, keď bola na dovolenke, nemôže niesť zodpovednosť s tým, že na pojednávanie dňa 22. 09. 2010 sa právny zástupca žalobcu dostavil, avšak žalovaná 1/ napriek riadnemu doručeniu predvolania sa neustanovila a žalovaná 2/ si neprevzala zásielku v odbernej lehote. Rozhodnutie o priznaní príslušenstva k žalovanej istine odôvodnil právne ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. a vecne omeškaním žalovaných so zaplatením (prvého) schodku počnúc od 01. 04. 2008 (zrejme od 01. 04. 2009, pozn.

odvolacieho súdu), z dôvodu ktorého žalobca žiadal od oboch úhradu ich podielov na tomto (zrejme tomto, pozn. odvolacieho súdu) (prvom) schodku spolu aj s 12, 5 % ročnými úrokmi z omeškania z dlžných istín počnúc od 01. 04. 2009 až do zaplatenia a nakoľko so zaplatením tohto (druhého) schodku sú žalované v omeškaní počnúc od 07. 08. 2009, žalobca žiadal od oboch úhradu ich podielov na tomto (zrejme tomto, pozn. odvolacieho súdu) (druhom) schodku spolu aj s 9 % ročnými úrokmi z omeškania z dlžných istín počnúc od 07. 08. 2009 až do zaplatenia, keď podaním zo dňa 27. 05. 2015 upravil návrh v časti príslušenstva, resp. začiatku doby omeškania tak, že žiadal úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 1. 235, 82 eur od 01. 04. 2009 v prípade žalovanej 1/ a 9 % zo sumy 1. 195, 85 eur od 01. 04. 2009 v prípade žalovanej 2/ a nakoľko v prevyšujúcej časti vzal návrh späť, konanie v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zastavil a žalované zaviazal na zaplatenie istín s úrokmi z omeškania podľa upraveného návrhu uvedenými vo výroku rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O. s. p. a vecne tým, že nakoľko žalobca si v podaní zo dňa 28. 09. 2015 vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1. 131, 19 eur vychádzajúc z výšky tarifnej hodnoty veci v sume 5. 621, 45 eur za dva úkony právnej pomoci v roku 2010, a nie zo sumy 3. 431, 09 eur, patrí právnenému zástupcovi žalobcu tarifná odmena vo výške 276, 68 eur (2 x odmena za jeden úkon právnej pomoci 131, 13 eur + 2 x režijný paušál 7,21 eur) a za jeden úkon právnej pomoci za rok 2015 vo výške 139, 52 eur (odmena za jeden úkon právnej pomoci 131, 13 eur + režijný paušál 8, 39 eur) s tým, že mu priznal za úkony právnej služby vrátane režijného paušálu 416, 20 eur (393, 39 eur + 22, 81 eur) a zároveň náhradu za stratu času podľa § 15 písm. b) a § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu z miesta sídla advokáta (ulica O.. P. XX/A, L.) do sídla súdu (M. G.Á. XX, M.), náhradu za cestu na pojednávanie dňa 22. 09. 2015, v rozsahu 14 začatých polhodín za rok 2015 - 14 x 13, 98 eur, spolu náhradu za stratu času v sume 195, 72 eur. K žalobcom uplatnenému nároku za hotové výdavky - cestovné náklady za použitie osobného motorového vozidla za účelom účasti na pojednávaní (L.Č. - M. a späť 576 km) podľa § 16 vyhlášky 655/2004 Z. z. uviedol, že tento nárok žalobcovi priznal tak, že vychádzal z priemerných cien pohonných látok v Slovenskej republike uvedených na stránke Štatistického úradu Slovenskej republiky pre dané obdobie, pričom výška základnej náhrady za jednu cestu tam a späť predstavovala v zmysle s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a v zmysle Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách, celkom sumu 151, 46 eur, ku ktorej dospel tak, že 1) počet km základná náhrada za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá (576 km x 0,183 = 105, 41 eur), 2) počet km x spotreba/100 km x cena PH/liter (576 km x 6,3 lit. x 1, 269 eur = 4604,94 : 100 = 46, 05 eur), 3) výsledná suma 1) + výsledná suma 2) (105, 41 eur + 46, 05 eur = 151, 46 eur) a zároveň priznal podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky právnenému zástupcovi žalobcu DPH vo výške 152, 67 eur, keď trovy, ktoré žalobcovi v konaní vznikli pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 205, 50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 916, 05 eur (763, 38 eur + DPH 152, 67 eur), ktorých náhradu priznal voči žalovaným podľa podielu každej na celkovom schodku tak, že je pomerne rozdelená na každú žalovanú podľa sumy, ktorá sa od nich vymáha s tým, že žalovaná 1/ je povinná uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 571, 32 eur (trovy právneho zastúpenia 466, 64 eur a súdny poplatok 104, 68 eur) a žalovaná 2/ náhradu trov konania v sume 550, 23 eur (trovy právneho zastúpenia 449, 41 eur a súdny poplatok 100, 92 eur), na účet právneho zástupcu žalobcu.

2.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná 1/ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že za vzniknutý schodok nezodpovedá, nakoľko v dňoch 20. 10., 23. 10. - 24. 10. 2008, kedy vzniklo manko v dôsledku neodvedených tržieb, čerpala dovolenku od 15. 10. 2008 do 28. 10. 2008, ktorú mala schválenú inšpektorom Surovým s tým, že jej pracovnú náplň vykonávala jej zástupkyňa (žalovaná 2/). Poukázala na skutočnosť, že pri vykonávaní mesačnej uzávierky zistila, že chýbajú poštové poukážky z odvodu denných tržieb zo dňa 20. 10., 23. 10. 2008 a 24. 10. 2008, a preto požiadala žalovanú 2/ o ich predloženie, keďže počas čerpania dovolenky vykonávala odvod peňažnej hotovosti v súlade s pracovnou zmluvou a náplňou pracovnej zmluvy. Uviedla, že žalovaná 2/ ich predložila nasledujúci deň, avšak boli poškodené na vrchnej časti pečiatky farbou, keď tvrdila, že sa jej vyliala pečiatková farba na poukážku, čo spôsobilo jej nečitateľnosť potvrdenia pošty dátumu prijatia peňažnej hotovosti poštou s tým, že v období vzniku druhého manka (straty peňazí), bola od 02. 06. 2009 do 31. 07. 2009 práceneschopná, na predajni vôbec nebola a ku dňu 01. 08. 2009 ukončila pracovný pomer. Žalovaná 1/ vo svojom odvolaní ďalej uviedla, že nakoľko schodok v jej prítomnosti nevznikol, t. j. jej zavinením žiadala, aby bola zodpovednosti za manko zbavená s tým, že dovolenkový lístok a potvrdenie

práceschopnosti sú doklady, ktoré preukazujú, že schodok vznikol bez jej zavinenia a v čase jej neprítomnosti.

3.

Súd prvej inštancie napriek tomu, že z obsahu odvolania (§ 41 ods. ods. 2 O. s. p., účinný v čase rozhodovania prvoinštančného súdu) jednoznačne dôvody odvolania vyplývajú, vyzval žalovanú 1/ uznesením zo dňa 29. februára 2016, č. k. 5C/6/2010 - 91 na odstránenie väd odvolania a žalovaná 1/ na výzvu súdu prvej inštancie v podaní zo dňa 16. 03. 2016 uviedla identické argumenty ako v odvolaní proti prvoinštančnému rozsudku.

4.

Žalovaná 2/, ktorej bol napadnutý rozsudok doručený podľa § 47 ods. 2 O. s. p., odvolanie nepodala.

5.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ uviedol, že navrhuje rozsudok v napadnutej časti potvrdiť, nakoľko v prípade všeobecnej zodpovednosti dôkazné bremeno spočíva na zamestnávateľovi vo forme preukázať, že vznik škody zaviniť zamestnanec (z nedbanlivosti alebo úmyselne), kedy má zamestnanec možnosť zbaviť sa svojej zodpovednosti preukázaním skutočností, že škodu nezaviniť (vyvinenie sa, tzv. exkulpácia), v prípade zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať je dôkazným bremenom zaťažený zamestnanec, ktorého zavinenie sa na základe dohody o hmotnej zodpovednosti automaticky predpokladá (§ 179 ods. 1 druhá veta Zákonníka práce) s tým, že zamestnanec sa svojej zodpovednosti za schodok zbaví celkom alebo sčasti, ak preukáže, že k schodku alebo k strate zverených predmetov došlo celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia; pričom nestačí iba preukázanie toho, že škodu sám nespôsobil, ale aj preukázanie skutočností, že škodu celkom alebo sčasti spôsobil niekto iný (tzv. liberácia). Uviedol, že spoločne hmotne zodpovedný zamestnanec, ak sa chce svojej zodpovednosti zbaviť, musí preukázať, že medzi okolnosťami či skutočnosťami, ktorými sa zbavuje zodpovednosti za schodok a vznikom schodku existuje príčinná súvislosť a poukázal na rozsudok R 22/1979 a rozsudok Krajského súdu v Ostrave č. 16Co/131/1998, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. septembra 2015, sp. zn. 9CoPr/5/2015 s tým, že z hľadiska žalovanej 1/ teda nestačí preukázať len to, že údajne daný schodok spôsobiť nemohla, lebo takýto rozsah a obsah zbavovania sa zodpovednosti vykazuje znaky exkulpácie a nevykazuje všetky znaky zákonom požadovanej liberácie, nakoľko nepreukázala akým spôsobom predmetný schodok skutočne vznikol, čím vlastne nepreukázala ani to, že vznikol bez jej zavinenia, z dôvodu ktorého ju ani čiastočne zodpovednosti za tento schodok zbaviť nie je možné. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6.

Žalovaná 1/, ktorej bolo vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu doručené dňa 01. 06. 2016, sa k nemu nevyjadrila.

7.

Žalovaná 2/, za ktorú prevzal vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej 1/ jej manžel dňa 01. 06. 2016, sa k nemu nevyjadrila.

8.

Žalovaná 1/ podaním zo dňa 13. 06. 2016 požiadala o možnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 104, 50 mesačnými splátkami, pričom súd prvej inštancie o jej návrhu rozhodol až dňa 29. septembra 2017 (o viac ako rok) uznesením sp. zn. 5C/6/2010 tak, že jej zaplatiť súdny poplatok splátkami povolil.

9.

Odvolačný súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 380 C. s. p. a § 389 ods. 1 písm. b), c) C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. Z. v znení účinnom od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti je potrebné zrušiť z dôvodu, že je v napadnutej časti nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces.

10.

Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11.

Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1. 235, 82 eur s 9, 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 01. 04. 2009 do zaplatenia a istinu 511, 95 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny počnúc od 07. 08. 2009 do zaplatenia, ako aj trovy konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli.

13.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná 1/ už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 25. 05. 2010 (viď č. I. 55 spisu), ako aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 28. 04. 2011 namietla, že za vzniknuté schodky na predajni vo Z. L.Á., na I. Č.. XXX, v ktorej pracovala v pracovnom zaradení vedúca predajne potravín zodpovedať nemôže, nakoľko v čase vzniku prvého schodku, resp. neodvedenej tržby v sume 73. 256, 50,- Sk (2. 431, 67 eur) v dňoch 20. 10. 2008, 23. 10. 2008 a 24. 10. 2008 čerpala riadnu dovolenku od 15. 10. 2008 do 28. 10. 2008, t. j. v predajni sa vôbec nenachádzala a zároveň v období od 02. 06. 2009 do 31. 07. 2009 bola práceneschopná, z dôvodu ktorého nezavinila ani vznik schodku za obdobie od 03. 07. 2009 do 28. 07. 2009 z dôvodu neodvedenej tržby v sume 999, 42 eur.

14.

Odvolačný súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že súd prvej inštancie odôvodnenie napadnutého rozsudku založil výlučne na argumentačnej línii žalobcu v konaní, s ktorou sa zrejme stotožnil natoľko, že opodstatnenosť uplatneného nároku voči žalovanej 1/ odôvodnil doslovným opisom žalobcových tvrdení, pričom sa dopustil závažného pochybenia, keď sa s tvrdeniami žalovanej 1/ v priebehu konania absolútne nevysporiadal, t. j. s jej tvrdením, že zodpovednosť za vzniknuté schodky niesť nemôže, nakoľko v dobe ich vzniku na pracovisku z dôvodov, ktoré riadne preukázala (predložením dokladu o čerpaní dovolenky, ako i potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti) vôbec nebola, z čoho vyplýva, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie právne sa vysporiadať so základnou právnou otázkou tohto sporu, či sa žalovanej 1/ podarilo preukázať, že k schodku došlo bez jej zavinenia celkom alebo sčasti a zároveň s jej tvrdením, že škodu celkom alebo sčasti spôsobil niekto iný a nakoľko právne posúdenie uvedenej otázky v napadnutom rozsudku absentuje úplne, tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s takzvanými opomenutými dôkazmi, o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec, zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

15.

V posudzovanej veci je totiž nesporné, že obe žalované boli zamestnankyňami žalobcu s tým, že žalovaná 1/ pracovala v pracovnej pozícii vedúcej predajne a žalovaná 2/ v pracovnej pozícii zástupkyne vedúcej predajne, keď obe so žalobcom uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je

zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou o spoločnej hmotnej zodpovednosti (žalovaná 1/ a žalovaná 2/ uzavreli Dohodu dňa 20. 11. 2007) z čoho vyplýva, že pri zodpovednosti hmotnej sa predpokladá zavinenie zamestnanca, teda prezumpcia viny, kedy zamestnávateľ nemá právnu povinnosť dokazovať zavinenie zamestnanca, ale iba platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existenciu schodku na hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a nevyúčtovanie hodnôt, ktoré mu boli zverené zamestnávateľom, nakoľko zamestnanec s hmotnou zodpovednosťou sa musí exkulpovať, t. j. uniesť dôkazné bremeno a zbaviť sa viny.

16.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná 1/ predložila súdu prvej inštancie listinné dôkazy preukazujúce jej neprítomnosť na pracovisku v čase vzniku škody, spočívajúcej v neodvedenej tržbe v mesiaci október 2008 a v júli 2009, z dôvodu ktorého je argumentácia súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, že nemal k dispozícii žiadne doklady, z ktorých by bolo možné preukázať, že schodok vznikol bez zavinenia žalovaných a patrilo k ich bežným povinnostiam zabezpečiť riadny a úplný odvod tržieb z predajne do centrály žalobcu v rozpore so zásadami formálnej logiky, nakoľko vo vzťahu k žalovanej 1/ opomenul vysvetliť, porušenia akej pracovnej povinnosti sa žalovaná 1/ dopustila v čase čerpania riadnej dovolenky, alebo počas jej dočasnej pracovnej neschopnosti, kedy žalobcovi škoda vznikla, resp., akým spôsobom mala zabezpečiť ako vedúca predajne počas choroby alebo dovolenky riadny a úplný odvod tržby, keď je nesporné, že práve žalovaná 2/ ako jej zástupkyňa, počas jej neprítomnosti bola povinná riadny odvod finančnej hotovosti žalobcovi zabezpečiť.

17.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že porušením pracovnoprávných povinností vzniká odvodený právny vzťah z už existujúceho pracovnoprávneho vzťahu - zodpovednostný pracovnoprávny vzťah, ktorého obsahom je povinnosť toho, kto škodu spôsobil, túto škodu nahradiť a právo toho, kto bol poškodený, túto škodu vymáhať (okrem pracovnoprávnej zodpovednosti môže súčasne vzniknúť napr. aj trestnoprávna zodpovednosť), a aby bolo možné hovoriť o zodpovednostnom vzťahu v rámci pracovného práva, musia existovať predpoklady zodpovednosti, ktorými sú (zjednodušene uvedené, zamestnávateľ musí preukázať ich existenciu, ak hovoríme o zodpovednosti zamestnanca), existencia pracovnoprávneho vzťahu, ktorá v konaní spornou nebola, protiprávny úkon alebo škodná udalosť, ktorou v posudzovanej veci bolo neodvedenie tržieb, avšak za obdobie, kedy žalovaná 1/ čerpala riadnu dovolenku, resp. bola dočasne práceneschopná, existencia škody (napr. krádežou sa zamestnávateľovi „zmenšil“ majetok) a napokon príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom (škodnou udalosťou) a škodou (bez prvého javu - protiprávneho úkonu, škodnej udalosti by nevznikol, nenastal druhý jav - škoda). Z uvedeného teda vyplýva, že súd je povinný skúmať súvislosť medzi škodou a plnením pracovných úloh a priamu súvislosť s ním (§ 220 - 221 Zákonníka práce), nakoľko o pracovnoprávnu zodpovednosť (zjednodušene uvedené) ide len vtedy, ak zamestnanec spôsobil škodu v súvislosti s jeho prácou, t. j. plnením pracovných úloh, teda výkonom pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru (povinnosti vyplývajú z dohodnutého druhu práce a z pracovnoprávných predpisov),

18.

Nepreskúmateľným je aj výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi z uplatnenej istiny úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 04. 2009, resp. od 07. 08. 2009, keďže odôvodnenie omeškania žalovanej 1/ od uvedených dátumov, jeho vznik, ako i dôvod, prečo sa s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania dostala a prečo v takejto výške, absentuje v odôvodnení napadnutého rozsudku úplne, keď priznanie príslušenstva k žalovanej istine odôvodnil opätovne iba opisom návrhu žalobcu v tejto časti.

19.

Odvolací súd z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti neobsahuje právne posúdenie argumentácie žalovanej 1/, ktorou sa snažila vyvinieť zo schodku, ktorý žalobcovi vznikol tým, že v čase jeho vzniku nemala možnosť zverené hodnoty chrániť, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 C. s. p. na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie kvalifikovaným spôsobom o žalobe vo vzťahu k žalovanej 1/ rozhodnúť, riadne zistiť skutkový stav veci (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.), vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ust. § 191 ods. 1

C. s. p., rozhodnúť v súlade s ust. § 215 ods. 1, 2 C. s. p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodíť záver, ktorý je nutné správne a presvedčivo odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p.

20.

Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej 2/ žalovanú povinnosť, odvolaním napadnutý nebol, a preto nadobudol právoplatnosť.

21.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

22.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).